

Sygnatura akt III U 37/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 13-04-2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: p.o. sekretarza sądowego Faustyna Koszela

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 06-04-2017 r. w Koninie

sprawy **K. M. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania **K. M. (1)**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 24 października 2016 r. znak: (...)

- 1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. M. (1) prawo do emerytury górniczej od dnia złożenia wniosku.**
- 2. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołującego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Elżbieta Majewska

Sygnatura akt III U 37/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia **24.10.2016 r.** (...) odmówił K. M. (1) przyznania prawa do emerytury górniczej. Organ rentowy powołał się na przepisy art. 50a, art. 50c ust. 1 pkt 4, art. 114 ust. 1 oraz art. 115 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że nie została spełniona konieczna przesłanka do przyznania prawa do emerytury jaką jest legitymowanie się okresem pracy górniczej wynoszącym łącznie z okresami pracy równorzędnej i okresami zaliczanymi do pracy górniczej w wymiarze co najmniej 25 lat. Organ rentowy podał, że K. M. (1) udowodnił łącznie 3 lata, 11 miesięcy i 1 dzień okresów pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym oraz 2 lata, 8 miesięcy i 28 dni w wymiarze pojedynczym. Nie uznano za pracę górniczą okresu od 01.09.1982r. do 25.10.1982r. , od 15.11.1984r. do 31.12.2008r. , gdyż organ rentowy zakwestionował protokół komisji weryfikacyjnej z dnia 09.04.2015r. i uznał, że nie może on stanowić podstawy do potwierdzenia przez pracodawcę wykonywania pracy górniczej i równorzędnej wskazując, że protokół nie spełnia wymogów formalnych, gdyż dokumentowanie przez komisję weryfikacyjną okresów zatrudnienia nie dotyczy stanowisk na których zatrudnienie na odkrywcę uważa się za pracę górniczą, wymienionych w załączniku nr 2 do

rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. Ponadto na podstawie protokołu zaliczono odwołującemu bezpodstawnie do pracy górniczej również okres odbywania przez odwołującego służby wojskowej. Co więcej inne dokumenty przedłożone przez zakład pracy nie potwierdzają, że odwołujący wykonywał pracę na odkrywce polegającej na remoncie wózków, wahaczy i bębnow w układzie (...)

Odwołanie od decyzji złożył K. M. (1) wskazując, że w spornych okresach – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą, określoną w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zatem spełnia on określone w ustawie przesłanki do nabycia emerytury górniczej. Podniósł też, że brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ustaleń poczynionych przez komisję weryfikacyjną i wydanego w oparciu o te ustalenia świadectwa wykonywania pracy górniczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o ich oddalenie powołując się argumentację wynikającą z uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje :

K. M. (1) (ur. (...)) w dniu 01.09.1982r., został zatrudniony w (...)w K. na stanowisku ślusarz- spawacz .

Odwołujący formalnie był zatrudniony na oddziale (...)– zajmującym się regeneracją maszyn i urządzeń i początkowo został przyjęty do pracy w warsztacie, ale praktycznie cały okres zatrudnienia K. M. (1) był oddelegowywany do pracy w wydziale remontowym. W praktyce początkowo był to tylko inny oddział wydziału, który należał do warsztatów naprawczych. Warsztaty naprawcze zajmowały się naprawą maszyn na warsztatach, ale w ramach tego oddziału znajdował się dział (...)który zajmował się naprawą maszyn i urządzeń na odkrywce. W oddziale (...) pracowało około 90 osób. Natomiast remont jednej maszyny wykonywało jednorazowo 70 osób. Najczęściej dział ten przeprowadzał remonty dwóch maszyn jednocześnie. Wtedy też do remontu delegowani byli pracownicy z innych działów i warsztatów. W takim właśnie charakterze odwołujący pracował – tzn. pomimo formalnego świadczenia pracy w oddziale warsztatów naprawczych – faktycznie wykonywał pracę w dziele (...) i zajmował się remontem maszyn na odkrywce. Zajmował się regeneracją maszyn i urządzeń, głównie koparek i zwalowarek, sporadycznie też przenośników. Odwołujący był przydzielany do różnych brygad w zależności od potrzeb i stale pracował na odkrywce w tych brygadach. Nie wykonywał więc napraw w warsztacie, gdyż cały czas jeździł z pracownikami na remonty do odkrywki.

Decyzja ilu pracowników i kto ma być przekazany do prac przy remontach należała do kierownictwa warsztatów. Natomiast nazwiska pracowników, którzy z innych działów byli kierowani do pracy na odkrywce były zapisywane przez brygadzistę w tzw. „sztychtówce”, ale dokument ten był niszczone po upływie 1-2 miesięcy. Odwołujący był przekazany do oddziału (...)przez swojego przełożonego i odbywało się to przed rozpoczęciem remontu maszyny, który trwał od 5 do 7 tygodni. Po zakończeniu takiego remontu odwołujący następnie był kierowany do remontu innej maszyny na odkrywce.

Do 2003r. wykonywał przy tych remontach prace spawalnicze i ślusarskie, a od 2003r. tylko ślusarskie. Takie prace K. M. (1) wykonywał do 31.12.2008r. , pomimo tego, że w dniu 12.11.2003r. formalnie został przeniesiony do pracy w oddziale (...) który zajmował się utrzymaniem ruchu na terenie całej kopalni. Niemniej jednak pomimo formalnego przeniesienia na inny odział odwołujący nadal w ramach stałych oddelegowani świadczył pracę przy remontach maszyn na odkrywce.

Z kolei od 01.01.2009r. pracował w oddziale (...) a później (...) i zajmował się utrzymaniem ruchu na terenie całej kopalni. Wówczas pracował w brygadzie, która zajmowała się remontami bieżącymi w kotłowniach i nie wykonywał już pracy górniczej na odkrywce. Na oddziale tym odwołujący pracował do dnia 31.08.2013r.

Następnie od dnia 01.09.2013r. odwołujący ponownie zaczął pracować na odkrywce i został zatrudniony w oddziale (...) gdzie pracuje przy obsłudze przenośników taśmowych. Czas pracy odwołującego w tym okresie był odnotowywany w postaci ewidencji dniówek półtorakrotnych.

W trakcie zatrudnienia w okresie od 26.10.1982r. do 16.10.1984r. odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową. Następnie w okresie od 17.10.1984r. do 14.11.1984r. w trakcie ustawowej przerwy po wojsku nie świadczył pracy. Z kolei w okresach od 21.08.1989r. do 13.10.1989r. i od 30.05.2006r. do 25.08.2006r. przebywał na urlopie bezpłatnym.

Razem z odwołującym w kopalni pracowali J. Ł., J. D., A. N., A. F. i H. K. (1).

Zakład pracy początkowo odmówił odwołującemu wystawienia świadectwa pracy górniczej dot. okresu przed przejściem na oddział górniczy, gdyż na podstawie samych dokumentów w aktach osobowych nie był w stanie ustalić czy odwołujący pracował stale na odkrywce, gdyż był zatrudniony w oddziale, który znajdował się poza ruchem zakładu górniczego, oddział (...).

W związku z tym odwołujący wystąpił do Komisji Weryfikacyjnej o ustalenie charakteru jego pracy. Na posiedzeniu z dnia 9 kwietnia 2015 roku Komisja Weryfikacyjna po przeprowadzeniu dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych odwołującego, z innych dokumentów oraz dowodów z przesłuchania świadków, ustaliła, że K. M. (1) w okresie od 01.09.1982r. do 31.12.2008r. wykonywał pracę zaliczaną do pracy górniczej.

W oparciu o ustalenia Komisji Weryfikacyjnej zakład pracy wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 15.03.2016r. i następnie korektę tego świadectwa z dnia 25.07.2016r. w którym ustalił, że w okresach od 01.09.1982r. do 25.10.1982r. i od 15.11.1984r. do 31.12.2008r. odwołujący wykonywał na stanowisku rzemieślnika i innego robotnika zatrudnionego stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych i konserwacyjnych i remontowych zgodnie z załącznikiem nr 2 pkt 32 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia stanowisk pracy górniczej. Z kolei w okresie od 01.09.2013r. do nadal wykonuje pracę na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej na odkrywce zgodnie z załącznikiem nr 3 pkt III/I do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. w sprawie określenia stanowisk pracy górniczej.

W dniu 18.03.2016r. ubezpieczony złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Do wniosku odwołujący dołączył świadectwo wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 15.03.2016r. i załącznik do karty ewidencyjnej pracownika zawierających wykaz ewidencji dniówek za okres od 09.2013r. do 02.2016r.

Decyzją z dnia 05.04.2016 r. organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do emerytury górniczej z uwagi na nie spełnienie przesłanki koniecznej do przyznania prawa do emerytury górniczej tj. nie udokumentowanie wymaganych 25 lat pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że odwołujący udowodnił łącznie 24 lata 7 miesięcy i 21 dni okresów pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą określoną w art. 50c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w tym również okresy pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym.

W dniu 06.07.2016 r. odwołujący złożył kolejny wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. W wyniku analizy dokumentacji przedłożonej wraz z wnioskiem o emeryturę organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające z (...) w zakresie wykonywania przez odwołującego pracy górniczej na odkrywce w okresach od 01.09.1982 r. do 25.10.1982 r., od 15.11.1984 r. do 31.12.2008 r. i od 01.09.2013 r. do nadal.

W dniu 28.07.2016 r. pracodawca przekazał do organu rentowego korektę świadectwa wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą wystawionego w dniu 25.07.2016 r. Skorygowane świadectwo zawiera urlopy bezpłatne od 21.08.1989 r. do 13.10.1989 r. i od 30.05.2006 r. do 25.08.2006 r., które nie zostały wykazane w poprzednim świadectwie. Dodatkowo, pracodawca przekazał kserokopię protokołu z posiedzenia komisji weryfikacyjnej z dnia (...)

Na podstawie całości zebranego materiału dowodowego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 24.10.2016 r. w której odmówił K. M. (1) przyznania prawa do emerytury górniczej. Organ rentowy podał, że okresy pracy górniczej od 01.09.1982 r. do 25.10.1982 r., od 15.11.1984 r. do 20.08.1989 r., od 14.10.1989 r. do 29.05.2006 r. i od 26.08.2006 r. do 31.12.2008 r. wykazane w świadectwie wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą

górnictwem, zostały stwierdzone wyłącznie na podstawie protokołu komisji weryfikacyjnej. Organ rentowy uznał, że protokół komisji weryfikacyjnej nie może stanowić podstawy do potwierdzenia przez pracodawcę wykonywania pracy górniczej i równorzędnej gdyż nie spełnia wymogów formalnych. Natomiast inne dokumenty przedłożone przez zakład pracy nie potwierdzają, że odwołujący wykonywał pracę na odkrywce polegającej na remoncie wózków, wahaczy i bębnow w układzie (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach ZUS oraz przedłożonych do, akt osobowych M. K. i J. L., akt osobowych odwołującego, zeznań świadków J. Ł., J. D., A. N., A. F., H. K. (2), D. D. (1) i J. U. (k.33v-36) i zeznań odwołującego (k.49).

Wartość dowodowa dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd dostrzega wprawdzie, że istniały rozbieżności pomiędzy protokołem Komisji Weryfikacyjnej z dnia (...) w którym wskazano, że odwołujący w okresie od 01.09.1982r. do 31.12.2008r. wykonywał pracę zaliczaną do pracy górniczej, a świadectwem wykonywani pracy górniczej z którego wynika, że praca górnicza była przez odwołującego świadczona w okresach od 01.09.1982r. do 25.10.1982r. i od 15.11.1984r. do 31.12.2008r , ale w ocenie Sądu dla oceny charakteru zatrudnienia powyższa okoliczność nie ma znaczenia, gdyż protokół komisji wskazał jedynie ogólnie okres zatrudnienia odwołującego i nie uwzględniał przerw w pracy spowodowanych urlopami bezpłatnymi i okresem służby wojskowej, ale okoliczność ta została już dokładnie zweryfikowana przez świadectwo pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą.

Zeznania świadka J. Ł., J. D., A. N., A. F., H. K. (2) Sąd uznał za przekonujące. Świadczyli pracowali razem z odwołującym w (...) K. i ich zeznania co do charakteru pracy odwołującego korespondowały one z oświadczeniami które przekazywali do Komisji Weryfikacyjnej o wykonywaniu przez odwołującego pracy górniczej. Z zeznań tych jednoznacznie wynika, że pomimo tego, że odwołujący formalnie był zatrudniony na wydziale warsztatów naprawczych, to w rzeczywistości przez cały okres zatrudnienia wykonywał pracę na oddziale (...)– tzn. wyjeżdżał na odkrywkę, gdzie zajmował się naprawami i konserwacją maszyn. Świadczyli wskazywali również, że odwołujący pracował w takim charakterze stale, tzn. praktycznie nie pracował w warsztacie, ale na odkrywce.

Na uwzględnienie zasługiwały również zeznania świadka D. D. (1), który potwierdził, że początkowo odmówił odwołującemu wystawienia świadectwa potwierdzającego wykonywanie pracy górniczej, gdyż z akt osobowych odwołującego wynikało, że był zatrudniony w oddziałach znajdujących się poza ruchem zakładu górniczego. Potwierdził też, że po uzyskaniu protokołu Komisji Weryfikacyjnej, który jest dla niego wiążący wystawił odwołującemu świadectwo potwierdzające wykonywanie pracy górniczej i równorzędnej z górnictwem. Co więcej świadek przyznał, że w kopalni była praktyka oddelegowywania pracowników do innych wydziałów i oddelegowywanie to miało charakter stały. Zeznania te w ocenie Sądu są jasne, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności z zeznaniami w.w świadków i odwołującego.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadka J. U., który wskazywał na okoliczności związane ze sposobem funkcjonowania Komisji Weryfikacyjnej oraz zaliczania okresów pracy do pracy górniczej.

Również zeznania odwołującego zasługiwały na uwzględnienie albowiem korespondowały one z zeznaniami świadków oraz dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie było rozstrzygnięcie, czy praca odwołującego w okresie od 01.09.1982r. do 25.10.1982r. , od 15.11.1984r. do 31.12.2008r. była pracą górniczą lub równorzędną z pracą górniczą, co w konsekwencji skutkowało przyznaniem mu prawa do emerytury górniczej.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2013.1440), górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki :

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według ustępu 2 tego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników wynosi 50 lat dla kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

Natomiast według art. 50c ust. 1 ustawy za pracę górniczą uważa się zatrudnienie między innymi na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewożeniu nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa (art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy).

Aktem prawnym zawierającym taki wykaz stanowisk jest obowiązujące w dalszym ciągu w oparciu o art. 194 ustawy, rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 roku, Nr 2, poz. 8). Według § 2 tego aktu, za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i w innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń (...) uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia.

Praca wykonywana na stanowisku wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do w/w rozporządzenia stanowi pracę górniczą uprawniającą do emerytury górniczej tylko wówczas, gdy odpowiada rodzajowi pracy określonego w art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej (wyrok Sądu Najwyższego z 3.02.2012 r., I UK 290/11, OSNP 2013/1-2/16).

Z przytoczonego brzmienia art. 50c ust. 1 pkt 4 ustawy o emeryturach i rentach wynika, że w jego rozumieniu pracą górniczą jest wyłącznie zatrudnienie przy pracach bezpośrednio łączących się z procesami związanymi z wydobywaniem kopalin, polegającymi na pozyskiwaniu złóż siarki i węgla brunatnego na odkrywce, a więc zatrudnienie przy pracach ściśle górniczych, do których zaliczono roboty górnicze przy urabianiu i ładowaniu (w tym strzałowe i odwadniające), roboty transportowe przy przewożeniu nadkładu i złoża, miernicze oraz bieżące prace konserwacyjne utrzymujące sprawność techniczną agregatów i urządzeń wydobywczych. Zatem nie każda praca w kopalni węgla brunatnego, która funkcjonalnie związana jest z eksploatacją odkrywki, jest pracą górniczą, uprawniającą do emerytury górniczej. Analiza pracy górniczej, powinna się koncentrować na ustawowych warunkach pracy górniczej określonych w art. 50c ustawy emerytalnej, a nie na samej nazwie stanowiska (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2011r. I UK 320/10 z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 290/11).

W przedmiotowej sprawie nie było sporne, że wnioskodawca z dniem (...) ukończył 50 lat i przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, ale wniósł o przyznanie środków zgromadzonych na rachunku na dochody budżetu państwa.

Z uwagi na wykonywane przez odwołującego czynności należało przyjąć, iż jego zatrudnienie w spornych okresach odpowiadało stanowisku wymienionym w pkt. 32 załącznika nr 2 do rozporządzenia jako rzemieślnika i innego robotnika zatrudnionego stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych i konserwacyjnych i remontowych zgodnie z załącznikiem. Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wskazuje, że odwołujący wykonywał czynności odpowiadające rodzajowi prac określonym w tym przepisie. Odwołujący, co prawda

pracował w oddziale remontowym, ale w rzeczywistości na stałe był oddelegowywany do pracy w oddziale (...) który zajmował się remontami i konserwacjami maszyn na odkrywce.

Również pracodawca nie miał żadnych wątpliwości co do kwalifikacji pracy odwołującego w kwestionowanych przez organ rentowy okresach jako pracy górniczej, dając temu jednoznacznie wyraz w świadectwie wykonywania pracy górniczej, które poprzedzone zostało ustaleniami Komisji Weryfikacyjnej. W związku z powyższym w ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania poczynionych przez tę komisję ustaleń. Ustalenia te zostały poczynione w oparciu o zeznania pracowników kopalni, którzy znali charakter pracy odwołującego i mogli potwierdzić rodzaj i miejsce wykonywanych przez niego prac.

Nadto nie można też uznać za uzasadnione zarzutu dotyczącego tego, że protokół nie może stanowić podstawy do potwierdzenia przez pracodawcę wykonywania pracy górniczej i równorzędnej gdyż dokumentowanie przez komisję weryfikacyjną okresów zatrudnienia nie dotyczy stanowisk na których zatrudnienie na odkrywce uważa się za pracę górniczą, wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994r. Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności zeznania świadka D. wykazały bowiem, że odwołującemu odmówiono wydania świadectwa potwierdzającego wykonywanie pracy górniczej i pracy równorzędnej. Wobec powyższego odwołujący aby wykazać pracę górniczą zwrócił się właśnie do Komisji o dokonanie ustaleń w tym zakresie.

Podobnie okoliczność, że na podstawie protokołu zaliczono odwołującemu bezpodstawnie do pracy górniczej również okres odbywania przez odwołującego służby wojskowej też nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż okres ten został wyłączony w świadectwie potwierdzającym wykonywanie pracy górniczej.

Tym samym, w świetle kategoriycznych zeznań świadków i samego odwołującego, Sąd uznał, że nie ma żadnych podstaw aby kwestionować ustalenia Komisji Weryfikacyjnej. Nie można bowiem pomijać, że protokół komisji weryfikacyjnej dołącza się do wniosku pracownika o emeryturę. Ustawodawca uznał ten protokół za ważny dowód w sprawie o emeryturę górniczą; nie można więc pomijać ustaleń zawartych w tym protokole bez logicznego wyjaśnienia, dlaczego ustalenia komisji weryfikacyjnej są nieprawidłowe (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 01.04.2015r., sygn. akt I UK 293/14)

Wobec powyższego Sąd uznał, że uwzględnieniu jako czas świadczonej pracy górniczej podlega też okres zatrudnienia odwołującego od 01.09.1982r. do 25.10.1982r., od 15.11.1984r. do 31.12.2008r.

Razem z uwzględnionym przez organ rentowy okresem (3 lat, 11 miesięcy i 1 dnia okresów pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym oraz 2 lat, 8 miesięcy i 28 dni w wymiarze pojedynczym) odwołujący legitymuje się łącznie okresem 25 lat, 1 miesiąca i 26 dni, a więc ponad 25-letnim okresem pracy górniczej, w tym ponad 15-letnim okresem pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1 w/w ustawy.

W związku z tym, iż odwołujący spełnia wszystkie pozostałe warunki określone w art. 50a ustawy emerytalnej Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. M. (2) prawo do emerytury górniczej, począwszy od daty złożenia wniosku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015. 1804 ze zm.) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667).

SSO Elżbieta Majewska